

Потік нелегалів, які намагаються перетнути український кордон, збільшився в 10 разів

Потік нелегальних мігрантів через кордон України зріс у десять разів. Про це повідомив начальник Мукачівського прикордонного загону Сергій Мельник на спільній прес-конференції керівників прикордонного відомства та митниці ДФС Закарпатської області.

Водночас начальник Чопського прикордонного загону Іван Чаплінський зазначив, що потік мігрантів з території України до ЄС не становить особливої загрози для сусідніх країн.

95%

майже стільки дітей в Україні повинні отримати щеплення від поліомієліту під час трьох раундів вакцинації. Про це повідомив заступник міністра охорони здоров'я України Ігор Перегінєць.

МЗС Литви та Шведський інститут підписали меморандум про підтримку освіти в Україні

Церемонія підписання Меморандуму порозуміння між Шведським інститутом та Міністерством закордонних справ Литовської Республіки щодо співробітництва стосовно підтримки освіти в Україні відбулася в Адміністрації Президента України.

Інспектор «Волиньрибоохорони» виграв суд у людей, які тривалий час топтали по його гідності**ПОДІЇ ДОВКОЛА ОЗЕРА СОЛІНКИ СТАЛИ «ДЕТОНАТОРОМ» У ДАВНЬОМУ КОНФЛІКТІ**

Неподалік сіл Кримне та Яревище, що в Старовижівському районі, знаходиться унікальне за своїми цілющими лікувально-профілактичними властивостями озеро Солинка карстового походження. За невідтвердженими науковцями відомостями, водойма насичена корисними для людського організму сріблом та йодом. Крім того, саме озеро знаходиться в мальовничому місці, оточеному лісами з їхнім багатим поліським рослинним світом. Тому Солинка, наче магнітом, притягує до себе як місцевих жителів, так і мандрівників.

Особливості водойми місцевого значення не залишаються непоміченими й спритниками з комерційним хистом. Дехто з них у майбутньому бачить на її берегах розвинену рекреаційну інфраструктуру. Чому б і ні? Але, щоб отримати зиск, потрібно вкласти в проект немалу копітку, а вона є не в кожного. До того ж місцева громада пролонгує вільний доступ до водойми, а склад Старовижівської районної ради попередніх скликань у надії на майбутнього доброго господаря та в інтересах простих людей не поспішав встановлювати нормативно-грошову оцінку землі, таку необхідну для укладення договору оренди. Тому кампанія щодо цієї оренди, яка розпочалася ще в 2005 році, триває й досі. Змінювалися претенденти на «руку й серце» водойми, але «повести її до вінець» шляхом підписання такого бажаного договору ніхто не спромігся.

Два роки тому в Старовижівській районній газеті «Сільська новина», а згодом у обласному тижневику «Відомості-інфо» за 3 червня 2015 року з'явилася кілька публікацій про те, що за відсутності договору оренди умовний господар озера не тільки не пускав людей на територію Солинка, але й намагався самовільно її забудувати. Так, без будь-яких дозвільних документів на березі водойми з'явилися пірс, металевий вагончик, будівельні матеріали, альтанки, артсвердловина... А коли місцеві жителі почули тут ще й стрілянину, а дехто з них втратив можливість вільно посидіти на березі з вудочкою, бо підходив чоловік, називався охоронцем і заявляв, що озеро знаходиться в приватній власності, то звернулися до головного державного інспектора відділу ОВБ «Волиньрибоохорони» Сергія Дмитрука, щоб посадовець підтвердив або спростував інформацію про ймовірну оренду водойми. Сергій Васильович вирішив надати справі публічності й запросив до співпраці журналістів та депутатів Старовижівської районної ради. Потім у суть проблеми спробували вникнути й відповідальні працівники державних районних служб. От тільки толку з цього вийшло небагато. Винних у забудові озера не знайшли (чи не шукали?), за самовільну забудову нікого не покарали, справа затихла. Імовірний орендар Любомир Вегерич вже котрий рік продовжує готувати документи, що дозволять йому відчутти себе на водоймі господарем. А от його батько, у минулому еколог, Микола Васильович, тим часом, схоже, вирішив поквитатися з рибінспектором, щоб, мовляв, не пхав свого «довгого» носа в справу, де «замішані» серйозні впливові люди. І зробив це у такий спосіб.

НЕ ЗВИНУВАЧУВАЛИ ХІБА ЩО У ВБИВСТВІ КЕННЕДІ

23 червня 2015 року на сайті «Ін-

формаційне Агенство «Волинське Агенство Розслідувань» з'являються стаття та відеоматеріал «У Старій Вижві (правильно Вижівці — прим. автора) активісти кажуть, що держрибінспектор «Волиньрибоохорони» поставили людину з трьома судимостями», у яких, на думку Сергія Дмитрука, його, як працівника правоохоронного органу, державного службовця та громадянина України, облили брудом.

— Яких тільки звинувачень не пролунало на мою адресу! — говорить рибінспектор. — Як тільки вбивства Президента Кеннеді мені не приписали! І робили Микола Вегерич та Володимир Гелюта це свідомо, на фоні неприязних стосунків, які склалися між мною та Миколою Васильовичем, починаючи з 2010 року.

Утім, новим катализатором у конфлікті стало, на його думку, саме озеро Солинка.

— Взяти хоча б ситуацію з моторним човном «Вихрь-32», — говорить Сергій Дмитрук. — Вегерич стверджує, що він належить йому, а я човен привласнив. Як таке могло трапитися, якщо плавзасіб я отримав у спадок від батька і зареєстрував на своє прізвище, що підтверджується відповідним свідоцтвом, ще до того, як почав працювати рибінспектором? При цьому пан Вегерич кожен раз по-іншому називає марку та модель човна, а я нібито власник, повинен би достеменно їх знати. Так само абсурдно звучать звинувачення, що при будівництві власної хати я покрав панелі в одному із сіл. Насправді ж будівельні матеріали були придбані мною в жителів Яревища. Нібито перепродав конфіскований волочок та інше. Щодо останнього факту, то справді у 2013 році у складав протокол про адміністративне правопорушення, вчинене Володимиром Гелютою і його односельчанином, бо ті знехтували правилами рибальства, вилучав з них риболовецьку сітку. Згідно з рішенням суду ці особи були оштрафовані, сітка конфіскована в дохід держави, є й акт про її знищення. Микола Васильович також вважає, що якісь уявні кримінальні справи, провадження яких було розпочато проти мене, коли я вже перебував на посаді рибінспектора, закриті «за рибу та зв'язки», що є неправдою, і я це можу довести документально.

Взяти хоча б ситуацію з моторним човном «Вихрь-32». Вегерич стверджує, що він належить йому, а я човен привласнив. Як таке могло трапитися, якщо плавзасіб я отримав у спадок від батька і зареєстрував на своє прізвище, що підтверджується відповідним свідоцтвом, ще до того, як почав працювати рибінспектором?

Головний інспектор «Волиньрибоохорони» довго терпів подібні вигадки, хоч вони добряче дошкуляли, бо розумів, що все це пов'язане з виконанням ним службових обов'язків, і люди, яким, за його адмінпротоколами, доводилося відповідати перед законом, звичайно ж, дякувати не будуть. При цьому морально страждав і сам, і його родина. Такі переживання не минули безслідно та позначилися на здоров'ї.

НА ЗАХИСТ СТАЛИ ДЕПУТАТИ РАЙРАДИ

Але Миколі Вегеричу цього вдалося замало. Якимось чином він залучив до справи «Правий сектор». Щоправда, чомусь не з числа старовижівчан, якщо в районі є члени цієї організації, а якихось приїжджих активістів, нібито з Любомля (мабуть, там уже всі проблеми вирішили!). Це при тому, що людей із активною громадською позицією в селищі вистачає. Кілька «правосекторівців» навідалися в наш райцентр і спробували помітингувати проти «свавілля» рибінспектора. Не дивно, що вони так і залишилися зі своїми лозунгами непоміченими жителями Старої Вижівки. Зате після такої невдалої акції з'явилася реакція депутатів Старовижівської районної ради: 15 із них звернулися з листом до голови Держрибнагентства України Яреми Коваліва та начальника управління «Волиньрибоохорони» Тараса Куньчика, в якому «висловили своє обурення з приводу спла-

нованої дискредитації та спроби звільнення державного інспектора «Волиньрибоохорони» Сергія Дмитрука», яка «почала набирати нових обертів після повернення його з АТО, де він пробув 9 місяців (куди, маючи серцево-судинну недугу, пішов добровольцем — прим. автора) і був комісований за станом здоров'я, зокрема — після спроби наведення законності, виключно в межах своєї компетентності, на озері Солинка», де не раз затримував і браконьєрів.

— Зокрема, й в середині червня ц. р. на водоймі «на гарячому» попався Ростислав Сех, який представлявся охоронцем на озері, призначеним Миколою Вегеричем, — розповідає Сергій Дмитрук. — За рішенням суду чоловікові довелося сплатити 340 гривень штрафу. Конфісковано й предмет лову. Буквально після цього в Старій Вижівці й була організована проти мене акція.

Під час її проведення керівник громадського формування «Буг» із Ковеля Олександр Калюжний передав прокуророві Старовижівського району Вадимові Басу (що добре видно у відеосюжеті на сайті ВАР) петицію, у якій зазначається: «Дмитрук С. В. за мізерну плату рибінспектора буде будинок за вкрадені будматеріали, купує автомобіль», «усілякими підступними шляхами виготовляє документи, що він не може перебувати в АТО і поновлюється на роботі». Для довідки: невеликий скромний власний дім Сергія Дмитрука споруджує більше семи років, і ці роботи й досі не закінчені, як і не виплачений ще кредит, оформлений ним під будівництво оселі, а от автомобілю «Нива», яким рибінспектор користується на службі, виповнилося 35 літ. Документ підписаний головою ГО «Правий сектор Старовижівщини» Андрієм Литвинюком. Від нього я й довідалася, що існує нібито кілька подібних варіантів листа (одні із них він наче підписував, інші — ні) з різним текстом. Котрий із них потрапив у Старовижівську прокуратуру, Андрій стверджує, що не береться. Тож, можливо, той, що якимось чином передали прокурору Басу, — фальшивка? На жаль, пан

можу змінити.

Щоправда, таке пояснення суті справи від громадського активіста ми отримали вже після ухвали Старовижівського районного суду під головуванням Оксани Хаврони, до якого Сергій Дмитрук був змушений звернутися, щоб захистити свою честь, гідність та ділову репутацію. Зважаючи на складність таких справ, вимоги рибінспектора на основі представлених ним документів все ж були частково задоволені, хоча відповідачі впродовж кількох судових засідань намагалися переконати суд у тому, що всі їхні судження були оціночними. Але, як кажуть, факти — річ уперта. Зважаючи на те, що Микола Вегерич — пенсіонер, а Володимир Гелюта не може похвалитися статками, суд не задовольнив претензії до них у частині матеріального відшкодування заподіяної моральної шкоди, від яких мав намір відмовитися і сам позивач. Недостовірно визнано інформацію, поширену Миколою Вегеричем, про те, що «Сергій Дмитрук тричі судимий, перебував десять років у колоніях, покрав панелі в с. Яревищі, привласнив належний Миколі Вегеричу катер, причіп і двигун, перепродав вилучені риболовецькі снасті». У ході судового слухання позивач відмовився від своїх претензій до інформаційного видання, оскільки вважає, що журналістів ввели в оману. До того ж «Інформаційне Агенство Розслідувань «Волинське агентство розслідувань» надало Сергієві Дмитруку можливість спростувати на своєму сайті наведені в матеріалі та відеосюжеті неправдиві факти.

Ні Микола Вегерич, ні Володимир Гелюта апеляційної скарги на рішення суду не подавали. Однак у цій історії ще рано ставити крапку. Можливо, конфлікт вдасться дещо залагодити лише тоді, коли позитивно вирішиться питання оренди озера Солинка як для ймовірного орендаря, так і для кримненської громади?

Наталія ЛЕГКА
Старовижівський район

P.S. Коли готувався до друку цей

Литвинюк, попри запевнення голови обласної організації «Правого сектора» Сергія Дружиневича, не знайшов часу на зустріч, тому прокоментував ситуацію по телефону орієнтовно так:

— Я маю власну думку щодо особи Сергія Дмитрука, він далеко не ангел (як і будь-яка людина — прим. автора). Але якщо керівництво управління охорони, використання та відтворення водних біоресурсів і регулювання рибальства у Волинській області вважає процедуру призначення на посаду головного державного інспектора правомірною та він пройшов усі перевірки, то що я

матеріал, його автором стало відомо, що інспектор «Волиньрибоохорони» Сергій Дмитрук має намір встановити «авторство» документа, який голова Ковельської ГО «Буг» Олександр Калюжний за підписом очільника Громадської організації «Правий сектор Старовижівщини» Андрія Литвинюка передав прокуророві Старовижівського району Вадимові Басу і в якому звучать образи на його адресу, та скористатися правом подальшого звернення в суд із цивільним позовом проти винуватців.